

nova občinska volitev prihodnjo spomlad v zmislu narodnosti se izvršila, in da se bode dosedajni občinski zastop z dosedanjim gosp. županom Potočnikom na čelu, s kojim je prišel blagi mir v občino, zopet izvolil, ter da bodo tako Št. Pavlani zopet rešili domačo reč na čast sebi in slovenski ideji. Tudi o naših šolskih razmerah morem se le pohvalno izreči. Ljudstvo je za šolski poduk vneto ter sploh šoli in učiteljem prijazno in požrtvovalno. Razširila se je naša šola tekom zadnjih let že v štirirazrednico, in ker je šolsko poslopje premalo, vzeli ste se dve šolski sobi v privatni hiši za dva višja razreda v najem. Letos pa, ako Bog da, dozidalo se bode šolsko poslopje v tolikej meri, da bodo vsi štirje razredi prišli pod eno streho. Vse to je gotov dokaz, da ljudstvo žrtvuje mnogo za šolo in poduk. Otroci pa dokaj pridno prihajajo k celo-dnev-nemu poduku tako, da so šolske sobe vedno polne. Da je pa temu tako, imamo se zahvaliti lepi vzajemnosti in skupnemu delovanju med častito duhovščino in učiteljstvom. Vsi skupaj, svoje vzvišene naloge si zvesti, delujejo v najlepši harmoniji v blagor občine in ljudstva. Ravno zato si pa pridobiva naše šolstvo toliko prijateljev in šolska mladina obilno dobrotnikov. Pred tremi leti so prijatelji šole takoj zložili denarja, da se je kupila lepa šolska zastava za cerkvene sprevede. Letos pa so tekom meseca februarja darovali dobrotniki šolske mladine toliko, da se je zamoglo 60 otrokom šolskim nakupiti in pripraviti deloma obleka, deloma obutev, kar se je v nedeljo 21. februarja popoldne po božji službi v šoli svečano v pričo mnogih občanov revnim šolarčkom razdelilo. Razun tega se še bode revnim učencem delila potrebna šolska priprava, kakor kujige, pisanke in drugo pisalno orodje. Vsem dobrotnikom pa, ki so darovali in pripomogli, da se je zamogla revni šolski mladeži tako gmotna podpora dati, in tako dobro delo usmiljenja v tej veliki meri izvršiti, naj bode tem potom izrečena presrečna zahvala v imenu šolske mladeži. Mili Bog naj jim povrne stotero!

Iz sv. Lovrenca v slov. goricah. (Društvo. Kupčija.) Tukajšnje pol. nar. gospod. društvo je imelo v nedeljo, dne 31. januv. svoje zborovanje s prav mičnimi in podučljivimi prednašanji, zategadelj se ga je tudi ogromna množica vdeležila. Najpred je g. predsednik predstojnike nagovarjal za lepi krščanski red skrbeti v srenji in po mogočnosti se ogibati občutljivih stroškov, izlasti za potepuhe, na dalje so č. g. župnik nas opozarjali na grozečo škodo našim vinogradom po neki listni uši, katera se je deloma že prikazala in nas podučili, kako njeni razvoj zaprečiti, in potem še je g. nadučitelj priporočal bolje in več krmiljskih rastlin sejati in saditi v prosoh živinoreje in kako pre-

denico na deteljišči pokončati. Omenil sem to le povrh, ker se sliši občna želja, da bi pridno delovanje našega društva v tej tihi dolini blagovolilo spretnejše pero objavljati. V 47. šte. „Slov. Gosp.“ 1. l. smo si vabili kupce za naš lanjski vinjski pridelek in danes zadovoljno objavljamo, da smo jih tedaj tudi hitro v obilici dobili, vsaki den smo videli lepo število veselih voznikov, ki so s težko obloženimi vozi se veselo pomikali proti Ptuj. Domači č. g. župnik so po prav lepi ceni pokupili in razposlali svojim znancem in prijateljem v Celje, Celovec, Gradec in drugod nad 40 štrtinov in še zmirom dobivajo več naročil, g. Kaiser v Ptuj je kupil nad 50 štrtinov, za g. Kočevarja v Mariboru se je skupilo nad 50 štrtinjakov. Nek Gradčan je prišel in se ni mogel veselja in zadovoljnosti izraziti, kako srečen je tokrat, da je v ta kraj prišel; rekel je, da je zanaprej vsako leto naš kupec in brez števila drugih prihaja še vedno k nam; kjer je bila bolj potreba za denar, tam se je tudi zvečinoma že vino prodalo po 60 do 80 gld. štrtinjak, vrh tega pa ima naša zup-nija zmiraj še nad 200 štrtinjakov vina na razpolago in sicer najfinejšo robo. Najizvrstnejšo kapljico iz Senčaka še hranimo, vinotržci in vinokupci podžurite se tedaj, kateri še hočete imeti nepokvarjeno izvrstno kapljico, ne vemo ali bomo vam zamogli prihodnjo jesen s tako izvrstno kapljico postreči, nadjamo se pa, da bomo zamogli v prihodnje poročati, da smo slednje po 90 in 100 gld. prodali.

Od sv. Ilja v slov. goricah. Tukajšnji nemčurji hudo rogovilijo v svojem moniterju od 19. t. m. zoper č. g. župnika in gospo Swaty zaradi pretečenih volitev. Ona nista hotela tako plesati, kakor so ti medvedje godli. S tem počenjajem pa sami sebe z blatom ometavajo in pred svetom onečastujejo ter kažejo, da smo jim mi Slovenci kakor gadje ležeči na prsih; kakor se je to pri volitvi videlo, saj niso nobenega Slovenca v I. razredu volili (o tem več prihod-njič). Sram jih bodi! Prišla pa bode ura in dan, ko bodemo St. Ilčani na njih političnem grobu zagrmeli — requiescant in pace!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarjevič Rudolf popelje se s prevzv. soprogo jutri, t. j. dne 5. mar-cija, na otok Lacroma, da tamkaj okreva od svoje bolezni. Ako mu dene mili zrak, ki je doma na onem otoku, dobro, ostane tamkej nekaj tednov, potem pa se povrne v Laxenburg. Grof Taaffe se je v drž. zboru proti nemškim ultrajcem možato potegnil za svoje ministerstvo ter je odločno izrekel, da minister Pino, katerega so bili dr. Steinwender in dr. prav robato napadli, nima uzroka stopiti iz ministerstva. — Kar se tiče verskih šol, so se bojda po-

slanci tako med seboj porazumeli, da se prepušči poedinim deželam, napraviti si jih, ako jih želé. Kakor stojé sedaj razmere po deželah, razven dveh, treh ne dobó jih še kmalu nobena dežela. — Predlog posl. Scharschmida, naj se izreče nemščina postavno za drž. jezik, dela poslancem desnice precej preglavico. Da se nazadnje zavrže, toliko je pač menda gotovo, ali na kak način da se naj to stori, v tem še poslanci niso edini. — V odseku, ki pretresuje načrt vlade gledé postave o podedovanju srednjih kmetij, sta od strani Slovencev grof Hohenwart pa g. M. Vošnjak. — Vojni minister namerava zahtevati od delegacij denarja za puške repetirke; te, ki jih ima sedaj vojaštvo, prepusté se potlej „črni vojski.“ — Gm. baron Rheinländer gre iz Ljubljane v Brn, da zasede tam mesto rajn. fml. Stubenrauch. — Baron Depretis, c. kr. namestnik v Trstu, podal se je na Dunaj. Kakor se sliši, storil je to v jako važnih zadevah. — Dne 28. marcija bode v Trstu razstava letečine, t. j. ptic, kokoši itd. — V avstrijskem primorju so ujeli lani pri 8 milj. kil raznih rib, vredne so bile okoli 2½ milj. gold. — Nemci na Koroškem kujó zahvalnice dr. Steinwenderju, ker je, kakor pravijo, gorke povedal ministru Pinu. Ker pa je baron Pino poslanec za slov. Velikovski okraj, sodi se lahko, da storé to le iz mrznje do svojih slov. rojakov. — V Pliberku je v noči 20. febr. troje tatov vlomilo v tamošnjo pošto a zasačili so jih še, predno so kaj odnesli. — V pravdi zoper dr. Starčeviča in Gržanića v Zagrebu se jima je končno samo kazen na zapor petih mesecev določila. — Minister prava, dr. Pavler, stopi iz ogerskega ministerstva in na njegovo mesto pride, kakor se govori, Szilagyi. Minister dr. Pavler je bil bojda judom na poti in bi tedaj le vsled njih pritiskanja odstopil.

Vnanje države. Uže je 1. den marcija davno preteklo, a zmerom še niso sklenili miru med Srbi in Bolgari. Veliko vesti so to zimo raznesli o tem pogajanju po svetu ali, kakor se čuti, bilo jih je le malo resničnih. Tako bo pa menda tudi ta bosa, da so Bolgari precejšnjo vojsko sedaj poslali na srbsko mejo. Sedaj se razgovor suče o predlogu, ki jim ga je Turčija ponudila; ta predlog bi neki ob enem Srbom in Bolgarom ustregel. — Pogodba med turško in bolgarsko vlado gledé tega, kako da se Vzhodnja Rumelija združi z Bolgarijo, izpremeni se v toliko, da se v njej ne govori ne o knezu Aleksandru ne o petih letih, ampak samo o bolgarskem knezu in pa nedoločenem času. Ta sprememba, če jo Turčija vzprejme, ugaja menda vsem velesilam. — Turčijo je ruski poslanec, grof Nelidov opomnil, da ji bo treba del vojne odškodnine izplačati. Vsled tega so vse žito, kolikor ga je turška vlada imela, prodali, a svota še menda ni preseгла one odškodnine. —

Nemški cesar Viljelm je pri zadnjem plesu padel na gladkih tleh in si nekoliko ledja razranil, vendar ni za-nj nevarno. V Berlinu razpravlja se sedaj v dež. zboru predlog vlade ali prav za prav kneza Bismarka, naj se ji dovoli 100 milj. mark v to, da vpelje nemške šole in pokupi posestva Poljakov v Poznanjskem, ako to izpozna za potrebo. Zoper to nečloveško početje stojé Poljaki seveda kakor en mož ali tudi katol. Nemci se mu ustavljajo moški, češ, da je velika krivica. Katoliška vera je pač katoliška in ima srce za vse narode. — Francoska kamora je vzprejela madagaško pogodbo prav tako, kakor jo je vlada predložila. — V Angliji razsajati so jeli na večih mestih delalci. V Birminghamu so s kamenjem pobili ravnatelja neke tovarne, okna pa so na večih tovarnah potrli. Redarji jim že niso več sami kos, da si se njih število pomnožuje. — Kitajska vlada je pozvala poveljnika na otoku Formosa na odgovor, ker bi se pré ne bil po njeni volji ravnal. Mož bo to pač opustil, kajti ta pot stala bi ga gotovo njegovo — glavo. — V Ameriki so postali nekaterih ljudi siti, tako judov in pa kitajcev, češ, da pridejo le tje, ljudi izsesavat; tedaj pa so se jih jeli braniti in pošiljajo jih kaj radi nazaj — v domovino.

Za poduk in kratek čas.

Občinska volitev v Vuhredu.

Večidel so obč. volitve uže končane in izvoljeni možje so prisegli zvestobo, le v Vuhredu še ni v redu, akoravno je bila volitev v nedeljo 28. svečana med popoldansko božjo službo. Kako pa to? S porazumljenjem župnikovim je obč. predstojnik razpisal volitev na nedeljo popoldne, da bi se je ljudje lažje vdeležili; litanije pa bi se molile po božji službi predpoldnevom, kakor je to v obče navada po goratih farah. Dva dni pred volitvijo zbolí g. predstojnik, obč. pisar naznani v soboto gosp. župniku, da se bode radi tega bržkone volitev preložila, ter hoče v nedeljo o tej reči pred božjo službo natančneje povedati. Nekoliko pred 1½10. pride ovi pisar v sakristijo, g. župnika v imenu predstojnikovem prosit, ljudem po pridigi oznaniti, da se volitev preloži do tistega dne, ki bode iz prižnice povedan, kajti na tak način vsi ob enem najlažje izvedó. G. župnik je to rad storil in za popoldne ob 2. križev pot in litanije z blagoslovom oznanil. Glej hud...! Šulvereinlerjem je to zasmrdelo, hitro skočijo na noge, hajdi h g. Paherniku, kjer se je imelo voliti, terjajo, da se volitev začne; ko se jim od predstojnika naprošeno cerkveno oznanilo pové, gre do srditi k njemu. Hitro se pokličejo volilci, katerih nekateri grejo v cerkev k božji službi, drugi pa volit. Volitev se začne, urno napre-